

480

"АЗ - СЪАМ-И В"

Беседа, държана на 22 февруари, 1920 година.

Легатата

И, ето, живея в веки веков, Амин;
и имам ключовете на ада и на съмрт-
та.

Има един анекдот за културата на мравките, понеже мравешката култура съставлявала една от великите епохи в историята на природата. "Мравка", преведена на ваш език означава появяване на човешкото еgo, появяването на човешкия egoизъм. Когато културата на мравките била в апогеята на своето най-високо развитие, когато мравките се хвалили с откритията си в науките, с разбиранията си в тайната на природата, с добре организираните си общества, с своя сенат, конгрес или народно събрание, на наш език казано, един ден, за тяхно нещастие, минава един мравояд, и какво става? Попада в тяхното народно събрание, изважда хобота си, и всички тяхни представители, подпредседатели, министри се налепили на хобота му, той ги гълтнал и си заминал. Явили се философите на тази мравешка култура да разсъждават върху това явление, как е възможно цяло народно събрание да изчезне, да се налепи на хобота на един мравояд? Видяхме нещо черно се проточи в народното събрание, и всички министри и депутати, всички мравки се полепиха по него, като железнъ стърготини към магнита, и изчезнаха в пространството. Този въпрос ще е разрешен. Всички философи питат: "Де отидоха всички министри и председатели на това велико народно събрание? Аз казвам: "Отидоха в утробата на мравояда". Култура! Какво е предназначението на нашия земен живот или на културата? Предназначението й да създаде държава, да създаде домове, да създаде религии и наука ли е? Всичко това ли е? Ако е такъв смисъла на културата, на нашия земен живот, защо тогава да не създадем една велика религия, в която всички да се обобщим? Ако религията е едно велико учение, една велика наука, то тя трябва да бъде приложима към всички разумни същества. В това две мнения не може да има. Следователно, всички нейни форми, каквито и да са тъ, трябва да бъдат еднакво достъпни, еднакво приложими за всички.

Аз няма да разглеждам въпроса тъй, както го разглеждат съвременните схоластици, съвременните проповедници, съвременните философи. Аз не минавам нито за проповедник, нито за схоластик, а минавам просто за един събеседник. Когато някоя фабрика създаде някое красиво шише, какво е предназначението на това шише? Казвам: първо предназначението на това шише е да го напълните с чиста, бистра водица, та като тръгне на път, да може да си разхладявате с нея фърлото. Второто му предназначение е да го

напълните с чисто мляко, да ви служи за храница. Третото му предназначение е да го напълните с винце, да си пияте и да казвате: "Да живее този - онзи", докато главата ви се замае. Три предназначения има шишето: за вода, за мляко и за вино. Не е виновно виното, когато размътва главата на човека. Да пие толкова, че да не се размътва главата му. Да си тури човек в една кафейна чеша около 2 см. вино, ще му принесе повече, отколкото ако изпие цяла винена чаша. Аз не препоръчавам на света пълно въздържание, пълен морал. Знаете ли защо? Да ви проповядвам морал, значи да мисля, че сте неморални. Да ви учая, значи предполагам, че сте глупари. Аз само разисквам върху нещата тъй, както са в природата.

Науката или знанието е светлина за живота ни. Тази светлина подразбира, че ние нито сме умни, нито сме глупари, но сме хора, които постоянно се развиваме.

Думите "глупав" и "умен", са изда отиснателни. Когато имате една култура и внесяте друга култура, пред тази последната минавате за глупав. Когато новата култура взема надмоидие, тогава онаизът новата култура минават за умни, а тези от старата - за глупави. И обратно. Тогава питам: Каква е мярката да умните и за глупавите? - Като имаш пари, умен си, а като нямаш пари - глупав си.

Христос казва: "И ето аз живея, аз съм жив". Думата "жив" подразбира не тъй, както ние сме жили. Един човек, който като ме слуша, изопачи демите ми и след това се нахърля стгоре ми, той не е жив, той е мъртв. И ако аз бих направил същото, и аз съм мъртв, безрезлично е. Когато съвременните хора говорят, питат, учат, аз си задавам въпрос: коя е причината, кой е стимулът, който ги подтиква към това говорене, писане, учение? Когато някой ви обича, трябва да се запитате: Коя е причината, за дето този човек ви обича.

Сега Христос казва: "Аз съм жив". Жив е само онзи, който може да влезе в връзка с всички живи същества; да разбира тяхното състояние, да разбира добрите и лошите им страни, да им съчувствува в пътя на тяхното развитие. Сега има умни проповедници, които що казват, че Господ се гневи, че Той ще накаже грешниците, но това са само символи. Господ сам никога не говори. Не туряйте в устата на Господа тези думи, които Той не е казвал. Всички проповедници, които пъжат света Господ ще ги тури на онзи пирестия. Не туряйте в устата на Господа такива думи, които Той никога не е казвал. На Бога глъска от вън никой не е чул. Вие говорите в името Божие, понеже ви изнася. Човек когато е слаб, казва: "Тъй е казал Христос, тъй е казал Господ". Защо е казал така? - Защото това е в интерес. В всички църкви има същата тенденция. Всички сеят на християнството, всички превоверни братя, които просвещават света, изваждат тези стихове от Евангелието, които им лягат на сърдце, други пък изваждат други стихове, които на тях прилягат, и казват: "Ние сме праведни". Казвам: "Приятели, всич-

ки сте прави, но вашите малки бутилки, вашите малки шишета не могат да вземат, да задържат нито 1/100,000,000 част от тази вода вътре в себе си". Не казвам, че това, което сте взели не е вода, но не казвайте на света, че тази вода, която сте взели в вашите шишета е всичката. Ако подържите тази вода в вашите шишета 2-3 месеца тя ще се развали.

Когато аз ви говоря, говоря ви от една велика книга, от която всяки ден чета. Тоза аз го твърдя. И в тази книга пише същесм друго нещо от това, което хората четат. Всички съвременни хора се лъжат от тези лъжливи преводи на нещата. Бъдещата култура ще седи само в това, да се разкрие истината тъй, че да бъде тя проста, ясна и приложима. Да бъде тъй приложима, че да може да цъвне, да даде плод, и всички да опитат какъв е вкусът на този плод. Плодът на тази истина ще бъде това, което Христос казва: "Аз съм жив". Само тогава ще бъдем живи! Ако дойде някой да спори с мене, ще го питам: Ти умираш ли? – Умирам. Тогава ти не можеш да спориш. Аз мога да изопача твоята мисъл само с бода на своята губернка. Ако бодна с нея малко тялото ти, веднага ще изопача мислите ти, ти няма да бъдеш философ, а само ще правиш конвулсии, ще дигаш и слагаш краката и ръцете си. Питам: Ако с толкова малко нещо мога да направя такива промяни у вас, как можете да философствувате? Как можете да се признасяте, че един-коги си бил прав и един-коги си бил крив? Няма прав и крив човек. Какво нещо е прав човек и какво нещо е крия? Прав човек е този, който се движи по диаметъре на окръжността, а крив е този, който се движи по периферията й. Какво лошо има в кривите хора. Именно тези две противоположности, правите и кривите хора в света, те са, които върят това колело. Снемете тази външна обшивка на това колело, да видите какво ще чуете. След като ви щади возят 1/2 – 1 км по това колело, ще кажете: "И пари оставям, и всичко оставям, не искам да се възся на тази кола". Това е криясто. Турете му един диаметър, и той ще стане прав. За другого казват: "Този е прав". Казвам: "Турате му една права линия, наоколо!" Тъй философски мога да просвяря нещата. Ако вие ме оставите, мога да пръвзаря всички ваши надъзи. Като вляза в дома ви, ако жена ви е права, ще кажа: "Турете й една крива линия!". Ако дъщеря ви е прая, ще кажа: "Турете й една крива линия!" Дайте на тези две колела по една ос, и хайде, епфагнете ги! Мир и братство ще настане. А сега, съберат се диаметърът ѝ на едно място, периферията на колепото на друго място и философствуват: Ние сме правозверни, а вие кривозверни. Нито един ти, нито другите вършат работа. Кой е крив, кой е прав, това е едно българкане в света. Не с въпросът в това, кий е крив, кий прав, а въпросът е в това, защо е създаден светът, и какво трябва да вършим в дадения момент. Сега ние си задаваме въпроса: Трябва ли да вършим нещо? – Да, но трябва един прав и един крив човек, за да съществува една работа в света. После някои запитват: Има ли в света зло и доброта? Да се освободим от злото! Това е крива философия. Ким си яп от този плод, не можеш да се освободиш нито от доброто,

НИТО ОТ ЗЛОТО, понеже в яденето на този плод се съдържа принципа и на доброто и на злото. Ядем всяки ден от плода на познанието добро и зло, искаме да се ползваме от плода на дървото, но искаме да се изолираме и от злото. Онзи, който се ползва от този плод, който яде този плод, ще бъде и крив и прав, ще бъде и добър и зъп. Какво има да кажете на това? Ще кажете: "Ами защо Ева яде?" – Тя беше умна, доблестна и яде, а съвременните дъщери на Ева и толкова не са доблестни. Те са тъй страхливи, че като ги боднеш с една губерка надават вик до Бога.

В беседата от миналата неделя аз говорих от името на природата, а които ме слушаха, казват: "Тъй говори Господин Дънов за себе си". Като отидете при някоя чешма, която бучи, която вика бу-бу-бу, какво ще кажете, водата ли тъй вика, или чешмата? Разбира се, че водата.

Е, какво трябва да кажа аз? За да бъде прав, трябва да кажа тъй. Като православната църква, друга църква в света няма, като православните попове, други подобни на тях няма. Който отиде в тази църква, само той спасен ще бъде. И тогава всички ще кажат: "Как смеете да говорите против Господин Дънов! Той е отличен човек, той е много добър човек". Или да взема да говоря за евангелистите. Като евангелистите други хора няма в света. Те са безкористни, работят безкористно, самопожертват се, даром взимат, даром дават, не обичат парите, даром взимат, даром дават, те са за пример в света, като тях няма. Те ще кажат: "А, като Господин Дънов, друг човек няма, той говори по Бога, да го слушаме". Има и съборяни някакви. Ако взема и за тях да говоря: Като съборяните, други гора няма в света, да пазите съботата като тях, те са хора безкористни, примерни, те са святи, безпрочни хора, без пари продават всичко, каквото спечелят, на света го дават". И те ще казват: "А, ето един човек, слушайте го, той е в правото учение!" Да, по отношение на тях съм прав, но по отношение на Истината съм крив, защото православните не са такива, каквите ги казах. Защо не са такива? – Защото ядат от дървото за познание на добро и зло. И евангелистите не са такива, каквите говорих. Защо? – Защото и те ядат от същото дърво. И съботяните не са такива, каквите говорих. Защо? – По същата причина. Следователно, в всяка църква като идеш, трябва да стоиш най-малко 2 м. далеч от къръга им, защото има ританица. Това не е за обида, аз взимам това като принцип. Като взимам великата идея, според мене ние имаме само едно Евангелие, само една евангелиска църква. Само великата идея е православна, само в нея има една събота, тя е съботата на доброто. Тъй разбирам това учение. Има само една евангелиска църква, тя е единствената православна църква. В православната църква има само една събота, тя е съботата на доброто. И всяко сърдцето ти да бъде заето, обсебено от този велик принцип – да празнуваш доброто в света.

Христос казва: "Имам ключовете на ада и на смъртта". Аз се чудя на тези правоверни, на тези религиозни хора, които се плашат от мене. Аз

НИТО ВЛАСТ ИМАМ, НИТО ПАРИ ИМАМ, НИМО МНОГО ПОСЛЕДОВАТЕЛИ ИМАМ, НЯМА КАК-
ВОДА СЕ ПЛАШАТ ОТ МЕНЕ. АЗ РАЗБИРАМ КЪДЕ Е ОПАСНОСТТА. КАТО ХВЪРЛИШ СВЕТ-
ЛИНА ВЪРХУ Лицето на кой и да е разбойник, той ти тегли куршум. ТОЙ КАЗВА:
"ГОСПОДИНЕ, НЕ ХВЪРЛЯЙ ВЪРХУ мене светлина, хвърляй светлина върху пътя!"
АЗ му казвам, че не исках това, но понеже попадна на пътя ми, праѓа му
път и го осветлявам. Аз обръщам малко на страна фенера. Няма какво да се
плашат хората от мене. Хората трябва да се плашат от друго, страшна е
смъртта, страшен е адът, днешният, съвременният ад е страшен. Съвременни-
те проповедници проповядват на хората друг някакъв ад някъде си. Едно мал-
ко ангелче, което било на небето щастливо и блаженно, като посещавало небес-
ното училище, слушало да се говори за новия свят, за земята. Един ден то
казва на един по-голям ангел: "Слушай, ще ми направиш много Голямо удовол-
ствие, ако ми покажеш какви са тези нови хора". По-голямият ангел го взима
на крилете си и го завежда при хората. Като повървяли малко из хфата, ан-
гелчето запитва: Ами ти нали каза, че ще ме заведеш долу на земята между
хората, защо ме водиш в ада? "Ами че това са хората, това е човечеството".
отговорил по-голямият ангел. По-голям от този ад, който е на земята, няма.
От 2000 години до сега всички проповедници все за някакъв друг ад пропо-
вядват. Разправят, че там грешниците с вериги ги вързват, а поповете, вла-
диците, царете напред ги турят, но светът пак не се плаши. Друго яче тряб-
ва да разбираме ада. Вие се благодарете, че вашите чувства са тъй задебе-
лени, тъй затъпяли, че не усещате всички страдания в света. А какви стра-
дания в света няма! Всички тези страдания изпълват и разсипват нашия живот.
Ключът на това: Ние трябва да премахнем страданията. Има страдания, които
трябва да се премахнат, има мъчения, които трябва да се премахнат, а да
останат само естествените мъчения, естествените страдания, т.е. тези, кои-
то произтичат от Духа, които подтикват към добро. Има мъчения, страдания,
които произтичат от самия човек. Когато аз се уча, трудя, мене ми е прият-
но, защото от това придобивам нещо. Когато някой ми забива губерка, не раз-
бирам защо ми са тези страдания. Когато някой ме тури на нажежена пирустия
за да изкара от мене пари, тъгава положението ми ще бъде като на онзи тур-
чин Хасан, който бил в едно турско кафене. В това време в същото кафене
дошъл един бей, който носил една голяма торба с турски жълтъци, и ги туря
на масата. Хасан спира погледа си върху тях и си казва: "Е, да имам тези
пара, какъв човек ще стана!" Последва той бея, вижда къде оставя парите
си, и после ги взима. Хасан след това сядат отново в кафенето, но заема
друго място. Беят забелязва, че му липсват парите, надава вик. Започва
дирене и попадат в дирите на крадеца. Улавят Хасана и го полагат на земя-
та. "Аман ефенди, ще кажа къде са парите!". Набиват го хубаво и му казват:
"Още един път такива неща да не правиш!" Втори път друг бей минава, носи
торба с жълтъци. Хасан гледа на страна, не иска да гледа на торбата с жъл-
тъците. Сега всичките ви страдания в света са все от такива поводи, мис-

лите, че златото е за вас. Не, то е за бея, а смъртта носи своята торба, и като те хване, щеп платиш.

Христос казва: "Аз имам ключовете на аза и на смъртта". В туй седи Христовото учение, да разбираш тези закони, т.е. да разбираш законите на силите, които съществуват в нас, за да можем да живеем до тогава на земята, до когато искаме, а не когато хората искат да ни изпъждат вън от този свят.

Христовото учение се състои в това - да живееш да бъдеш безсмъртни, а това е с всяки, който вярва в Бога. Така ще бъдем спасени, но не е въпросът за спасението, което искаме. Спасението е само един момент, развитието - друг момент, а безсмъртието подразбира да имаш ключа на ада и на смъртта, и да кажеш, че аз съм жив. Тогава живият Господ трябва да дойде като свидетел на всяка твоя постъпка, на всяко тво е дело, което ти извършваш, и тази твоя постъпка да бъде права пред лицето на Този, в който ти живееш.

Някои питат: Как може да поправим живота си, как може да изменим своето обществено положение? Може да го измениш мигновено, като станеш, от леглото си, можеш в един момент всичко да измениш. Всички недъзи в света можем в един момент да ги премахнем. Ще ги премахнем само тогава, когато кажем тъй, както Христос е казал: "Не дойдох да правя своята воля, а волята на Онзи, Който ме е пратил". Аз искам всички тъй да чувствувате и да кажете: "Не волята на Петра, на Драгана, на Стоян, Драган, това са ваши братя. "В този живот, който ми е дал Бог, искам да върша Неговата воля. Така като постъпвате, всяко в ума си ще имате една фигура. Ще забележите нещо в вашия ум, а именно: около 45° нагоре от очите ви ще забележите една постоянна светлина, която ту ще се усилва или отслабва, съобразно вашето вярване. Докато тази светлина е пред вас, нищо не може да ви нападне, всякога ще бъдете живи. Тази светлина идва от този източник отгоре. Всяки може да има туй религиозно преживяване. На съвременния свят не можем да дадем други методи, законът е следният: нашият мозък трябва да се приготви, клетките му трябва да се пригответ за онези сили, които ще действуват. Ако не се пригответ, такива хора ще са като онези, на които, като им дадеш да пият две чаши вино, се опиват. Такива хора мязат на онези кадъни, при които отиват някои българки и започват да се черпят. Пийнат по една чаша вино, развеселят се онези кадъни, започват да играят. Пийнат по още една чаша хардамия, развеселяват се още повече, продължават да играят. Някой път казват за религиозните хора, че полудяват. Това е вярно. Новото учение подлудява хората. Ти като станеш религиозен и се развеселиш, който на те знае, че си лил хардамия, ще каже: "Липсва му нещо". Нищо, като минат 24 часа, ще станеш обикновен човек.

Ако това учение, което ви е дадено, произведе известно съмнение у вас, вие ще си кажете: "Това, което видях у този човек, дали е

верно или не?" Да допустнем, че аз направя нещо у вас; веднага вашето съзнание се оттегля. Да допустнем, че направя следния опит: махвам пред вас, и веднага настава мрак. След това, сред този мрак ще видите, че една светлина постепенно се приближава, приближава и пред вас се отваря друг един свят, подобен на този, който познавате, с полета, гори и реки. Да допустим, че това се продължава 2-3 минути, и после пак махна, при което си дохождате в първото положение. Какво ще си кажете? – Въображение беше това. Когато онзи естроном гледа през тръбата на своя далекоглед и вижда толкова неща, това илюдия ли е? Де е илюзията, в първия или в втория случай? Ти си отваряш очите и казваш: "Аз виждам". Нищо не виждаш. Ти виждаш ясно предметите на разстояние 100-200 м., а на разстояние 1 км. пред тебе не можеш да различиш поп ли е, войник, офицер или що. Това виждане ли е? Обаче, ако погледнеш през твоя далекоглед, ще кажеш: "Това е поп, или офицер или такъв-онакъв". Туй е знание.

Духовният свят ние трябва да го прозерим, всяки от вас може да влезе вътре в него. Това не е привилегия. Когато една мравка пълзи по вашето тяло, когато тя влезе в едно общество, когато се каца по главите ви и слуша, мислите ли, че тя може да разбере какво говоря, мислите ли, че тя може да разбере всички съотношения? Ни най-малко. Мислите ли вие, че не сте в положението на тази мравка? Мислите ли, че схващате тези велики съотношения на този велик свят? Ако сега ви кажа едно твърдение, ако ви кажа, че виждам това и това, вие ще кажете: "Виждаш толкова, колкото и ние!" Прави сте, от ваше гледище аз нищо не виждам, но от свое гледище аз виждам колкото вас и по-далеч, но това е мое субективно схващане, и не мога да го докажа. Нямам защо да го доказвам. Какво ще се ползвате от това? Не искам да ги направя адепти. Ако аз говоря за Бога, за невидимия свят, аз говоря от това гледище, защото това е едно благо за всички хора. Казвам: "Махнете всички поши убеждения от умовете си, всички лоши чувства от сърдцето си, за да бъдете свободни да се ползвате от Божествената виделина, от Божествената Истина, от Божествената Любов, която дава живот.

Христос казва: "Аз съм жив". Вие сте християни. Всяки от вас може да каже, че Христос казва: "Аз съм жив". Можете ли да кажете, че този жив Христос живее вътре в вас? Вие, които сте от 2000 години християни какво извинение може да ми дадете за това, че от 2000 години нясам не сте имали случай да се срещнете с Христа? Това е чудно! Христос е светлина, която озарява цял свят. Христос е жива, разумна светлина, която озарява всичко не само на физическия свят, но всичко вътре в вашите души.

Всички прояви в този свят, всичко, което става сега у нас, става по причина на това, че и в другия свят стават същите промяни. Всяка промяна в другия свят предизвиква промяна и в този свят. Когато стават избори в другия свят, стават избори и тук, само че, когато на небето става един избор, на земята стават 10 избори и обратно: когато на небето стават 10 из-

бори, на земята става един. Когато на земята става една война, на небето стават 10 войни и обратно. Как ще изясните този закон? И в небето има раждания. Ще кажете: "Втасахме я!" Това е учението на Христа. Той казва: "Ако не се родите изново от Дух и вода"... Водата, това е емблем на духовния свят.

Христос казва: "Ако не се родите в другия свят, не може да влезете в царството Божие".

Някои отричат прераждането. Ние не говорим за земята, за земното прераждане.

Казва се: "Трябва да се родите изново". То е друго раждане. Ка-
къв е законът, защото трябва да се раждаме? В всяко едно раждане се дават
условия на човека да се домогне до онези Богествени знания, които да ги
внесе в съграждането на своя живот. Питам: Онзи, който изучава музиката,
какво постига с усилията, които прави при изучаване на новите упражнения?
– Домогва се до нови знания. Ако започне да свири "цвете мило, цвете крас-
но" само в една позиция на цигулката, майката казва: "Стига си свирил то-
ва "цвете мило, цвете красно, гръмна ми главата!". Така и ние съвременни-
те хора цял ден свирим "цвете мило, цвете красно" на една позиция, а се
залаляем за религия. Постоянно говорим: вярваме в Бога, вярваме в Бога.
Разбирате ли Писанието? – Не го разбираме. Не си православен. Тъй се за-
питваме и отговаряме. Аз казвам: "Този религиозен човек е човекът на "цве-
тё мило, цвете красно", той започва своите първи упражнения на първата по-
зиция. Който научи да свири "цвете мило, цвете красно" на други позиции,
с всичките му вариации, ще му кажа: "Свири ми пак"! Срећне те някой, пи-
тате: "Ти вярваш ли в Христа, православен ли си, символите знаеш ли да
четеш? Зная. Хубаво, започва да чете. Добре, но утре на пазара ти продава
маслото за 80 лв.кгр. Срећне те друг: Ти вярваш ли в ХристаЖ – Да, аз съм
евангелист. Друг: аз съм съботянин. Кръщава те той, но утре му поискаш
пари на заем, взима ти полица, дава ти пари с 12-15% лихва. Ако не можеш
да ги изплатиш, продава къщата, вещите ти. Това не е религия, не е събо-
тянство, не е евангелизъм, не е нищо.

Сега, приложете това правило, приложете Христовото учение. Вие
жените, приложете това учение, защото сега всяки дом си има религия. За да
възкръснем, трябва да приложим това учение. Сега аз искам вие да ме опита-
те, и аз да ви опитам. Аз не искам да вярвате в мене, аз искам да вярвате
в мене, аз искам да вярвате в духа си. Вие не живеете за душата си.
Его сте я влягали, изнудвали, не живеете за душата си. Срећна някой
обидя го. С това аз обиждам своята душа. В небесния език не е по-
теша да обижда душа. Трябва да сме нежни и деликатни тъй, както
эн и деликатен към нас.

Ето прочетете цялата глава от откровението, виждате, че там се
тилници. Вие трябва да имате тези светилници, тези седем ду-

хове. Тези духове може да се изразят чрез кого и да е. Може Толстой да е написал някоя велика книга, която да ви повлияе, може Матей, Иоан или Лука да е, безразлично, всяки човек, който може да видоизмени живота ви, да ви даде подтик, той е човек, в когото може да вярвате. Безразлично е, кой е изказал истината. Ози човек, който казва истината, той е едно с Бога. Може да е някое дете, но казва ли истината, аз ще го слушам тъй, както бих слушал всякого, ще се ползвувам от това дете.

Иоан казва, че когато видял всичко туй, ~~впаднал~~ и бил мъртав. Какво показва това? Това показва, че земният живот не може да издържи вибрациите на този чист и свят живот. Следователно той паднал като мъртав. След това Христос попага ръката си върху него и го подига, като му казва: "Не бой се, аз съм жив". Всяки от вас трябва да падне като мъртав, да превиве това състояние. Докато не паднете мъртви като Иоана, докато не умре вашия егоизъм, вашето лично аз, за което сте живи, няма да бъдете живи. Всичко това трябва да падне мъртво – не да изчезне егоизъмът ви но да се подчини, да се впрегне като вол, за да служи за развитието на бъдещата човешка култура. На егоизма сме служили 8000 години, достатъчно е царувал той. Трябва сега да го сменим. Зарад егоизма с цял свят се скарваме, може с жени, дъщери и синове с приятели и приятелки, някой казал нещо за жени ти, ти се скарваш с него. Защо? – Имам достойнство. Моето достойнство се състои в това, което аз правя зарад своята душа; моето достойнство се състои в истината, на която служа, която произвежда любовта; моето достойнство се състои в извършването на туй, което ми дава живот, и което на хората дава живот.

Ще ви кажа, как гледам на хората в света. Тези хора ни помагат да извлечем злото навън в света. Хората ни помагат да извадим нечистотите навън от нас. Защо са направени парите? – Чрез тях излизат всички нечистотии навън. Когато ми изпрати някой човек една мисъл, чрез тази мисъл той ме обновява. Друг път, с някой човек постъпя зле, нахокам го, но този човек тихо и спокойно ме погледне и си замине. Аз казвам: "Този човек ми направи едно добро, защото взе от мене онези нечистотии".

Следователно, когато ке правят някои общества, те не се правят за благо, а само за улеснение, да не би ние да се задушим. Затова правил и толкова прозорци, за да не би да се задушим. Колкото повече прозорци, толкова по-добре. Та от мое гледище аз не се обиждам от хората. Като ми забие някой Губерка, аз не че не чувствувам; нè, аз чувствувам болка, много дълбоко я чувствувам, но си казвам: "Такъв е Божият закон, трябва да се носи. Заради мене са носили, и ёз за другите ще нося". Това е християнството, един изпит. Когато ти изпитваш туй жило, Христос, който е жив, ти казва: "Не бойте се, аз ще ти покажа истината, тази отрова ти е потребна. И Господ прави дъщото в моята лаборатория. Какво правя аз в своята лаборатория? Взимам тази отрова, турям я в едно шишенце, и започвам, трябват

ми лекарства. Утре дойде друг някой, ужили ме, взимам отровата, турям я в дружи шишенце. В моята лаборатория имам хипиди шишенца с лекарства за разни болести. Аз казвам: "Тази отрова ми я даде Иван Драганов, отлично лекарство е тя. Купих я от неговата аптека, скъпо платих за нея, но отлично действува. Това шишенце с отрова пък от аптеката на Петър Стоянов, скъпо е, но действува отлично. А сега вие, като не разбирате науката, сърдите се казвате: Не ми трябва това шишенце".

Христос казва: "Имам ключовете на смъртта". За тази именно отрова говори Той, от която ние сами се умъртвяваме – не знаем как да изваждаме отровата. Срещне те някой човек, забие ти отровата, срещне те друг, също ти забие отрова, и ти най-после казваш: "Няма какво да се прави, ще се мре вече". Няма какво! Викат поп да изповядаш греховете си. Туй си направил онуй си напразил, изповядаш всичките си грехове. И после казват: "Отиде в Царството Божие". Това е залъгване. Свещеникът не трябва да го залъгва, а да извади всичката отрова от неговата душа, трябва да му каже истината. Тези наши езици! Видите ли тези губерки? По-опасна губерка от езика в свeta няма. Някои от тези губерки съм опитал. Като ме погледне някой, очите му светкат, казва: "Знаеш ли какво мога да ти направя?" – Зная, зная, ще ми забиеш губерка. Той продължава: "Да, до сега аз малко съм я забивал, само 1/2 см.; но сега ще я забия тъй, 3 см. напътре". – Зная, зная, ще пуснеш своята отрова. Няма какво да си светкаме очите. Сега тази същата губерка да употребим за други неща в този свят. Аз някой ден ще направя един опит с вас. Ще повикам редица болни, неврастеници, ще забия своята губерка в тях, и всички тези хора в 1/2 ч. вътре ще оздравеят. Ана защо ще направя това? – За да покажа истинността на този велик Божествен закон, че няма в Него изключения, за да покажа това на онези, които не вярват и на които вярата се колебае, които постоянно мислят какво ще стане с нас. Няма нищо, вие хора ще станете, хора в пълната смисъл на думата.

Какво искаш да видиш? /Дига ръцете си нагоре/. Българите като играят ръченица, тези две семена на Истината, положени долу в почвата, дават най-добрия живот вечен. Значи това семе, което може да се посади в името на Божията Любов и Божията мъдрост, израства едновременно от тези две велики Принципи – единият е принципът на ада и смъртта, а другият – принципът на живота, след като се развие в почвата, от него произлиза живота.

Христос казва: "Имам ключовете на ада и на смъртта". Този ад, тази смърт ще се отнеме от Божията виделина, ще се отнеме тази отрова, и ще остане това живото, което носи живот.

Сега вие търсите Христа в този или онзи. Аз ще виждам защо има спор между проповедници. Някои мислят да не вземат отрова мястото на Христа, та за тях да не остане. Аз никога не съм мислил това нещо. Защо? – Защото ако взема това място, за тях няма да остане. Те не смеят да кажат това нещо, но аз казвам, че нито аз, нито те са Христос. Аз определям Христа така: Онзи, който се мъчил да всички в света, той е Христос, а онзи, който никога ни

се е мъчил, той е антихрист. Следователно, който иска да заеме място, на Христа, да бъде Христос, нека се мъчи като Него. Аз ще бъда пръв, който ще го призная. Всяки момък, който иска да вземе някоя жубава лома, казва: "Аз съм сила, ако се съединиш с мене, ще бъдеш щастлива". Момът казва на майка си: "Аз намирех своя избранник, от сема настъпък не ми трябва нико то нико бща ми". Родителите се съгласяват, турят им венец. След две години тя дохожда при майка си, разчорлена, казва Й: "Амо, моят спасител е лош, бие ме, гърбът ми е посинял от моя спасител". Майката казва: "Светът е пълен с такива спасители: в всяка църква, в всяко общество, в всяки дом ги има. Това е лъжливо учение. Они избранник не трябва да остави нико то една прашинка да падне върху ноговата възлюблена. Това е спасител, това е учение то на Христа. Христос безмъртвно стои и чака да му туряме прох. Друго-яче аз съм се разговарял с Христа; друго-яче Го разбирам, познавам Го много добре. Ако другите хора не познават, поне Христе познават, говорят с Него и Го познават. Като Неговият един, като Неговите думи, като Неговото учение не съм срецдал некъде. Това учение е, което обхваща всичко в своите раздели, дава подтик на съвременното общество, на съвременната наука, на съвременната държава. И туй брожение в света се дължи на този велики дух, който работи в дълбините на цялото човечество, в дълбините на земята и всичко от Неговия център се изхвърля сега назън като цирей. Или да минат и десет години и всичко ще се изчисти. Човечеството ще се изплоти три пъти по всички правила, такъв пот ще има, че три пъти ще съблоче ризата, както майката съблича детето си, и след това хората ще се почувствуют осъжени. Всички лъжливи учения, в които са потънали човешките души, всичко ще се изхвърли като под от тялото ни към повърхнината на кочета, и ние ще се освободим от сегашните си заблуждения. Това е ключът, с който Христос отвори ада и ни извади. Той изхвърли смъртта от ада и казва: "Аз съм жив". Този живот изкарва смъртта навън из ада от нашите души.

Сега положете вярата си в един принцип: Няма сила в света по-силна от живота, няма сила по-мощна от живота. Най-мощната сила, която ез знае, вън от Божествения Дух, това е животът. Той е най-слабият и най-силият. Той е като водата. Водата е най-слабата, тя е и най-мощната по-същото действие. Всички промени вън от нас, на земята, се дължат на водата, и всички промени вътре в нас се дължат на миста. Следователно, ако възгигнем тази сила, този живот разумно, ще имае най-добри резултати. Изхвърлете от ума си миста, че сте грешни, че Бог не ви слуша, че един-коги си казвал тий и тий, изхвърлете разните преводи на разните автори, и се обърнете към Господ! Този Господ, който има ключовете на ада и смъртта, ги държи под свой контрол, за да не би смъртта да вземе надмошце над Неговите деца, над човека.

Ние смъртта съществува, тя съществува по причината на един спределски закон, непринуден, защото ние доброволно я приемамо, ние доброволно ядем от плода на познанието на доброто и злото. До кога ще умираме? До кой-

77
то ден ядем от плода на доброто и злото, от забранения плод. Кой е този плод? – Той е мравешката култура

Сега ние учени и прости, религиозни и философи, мислим, че ще свършим добре. Ние всички може да свършим като онзи православен свещенник, който казал на жена си: "Жено, аз до сега, слава Богу, съм живял много добре и мисля, че като отида на онзи свят, ще взема първо място". Забележи това! Дава й настълния какво да прави. Един ден умира. След 10 години и жена му умира и тръгнала да го търси. Отива в рая. Няма го! Какво стана с мъжа ли? Казват й: "Има друга област на рая, там го търси!" Отива там, и там го вижда. Че как стана това? "Не се смущай, една погрешка стана. Деде владика е тук долу, под мене, а аз съм не неговите рамене". Много съвременни проповедници, евангелисти ще се намерят на раменете на владиката. Аз считам православните по-правоверни, по-искренни от евангелистите. В евангелистите има повече наискреност, повече лицемerie. Те, макар и да имат повече знания, извършват стиховете. Ако е за извъртване, аз зная повече да извъртвам. Кето ти мушне своята губерка, ще напрася такова извъртване, че никога няма да спориш.

Ще ви приведа един анектод. Имало един Господин, който обичал да хули дявола: "Внимавай, му казва дявола, дащена ми е висока служба от Господ, ти кой си, който ще ме съдиш? Мене Господ ще ме съди. Ти си един пигмей, аз съм господар в света, аз ще напълня твоята глъба". Този сух се преобъща на едно красиво магаре. Минава Господинът покрай пазара, вижда туй магаре, запита за цялата му, указва се евтино, потъргува се и го купува. Отива да го наполи на чешмата, която била с две чучура. Магарето влиза в чешмата и показва ушите си през двете крача. Дохожда един Господин на чешмата, и той му казва, че магарето е влязло вътре и се виждат само ушите му. Може ли цяло магаре да влезе в чешмата? Взимат че го набизат. Той казва на магарето си: "Изляз, че толкове пари платих за тебе". Дохожда друг Господин на чешмата. Магарето пак си показва ушите. "Виждам те, но не смея да казвам вече". Питам ви: Какво ви ползува това, че вашето магаре си мърда ушите, я та разправяте на всички? Ще ви бият хората. Всички тези лъжливи учения, божествени, религиозни, философски мязат на това красиво магаре, което влязло в коритото на чешмата и си мърда ушите. Казвам: "Хубаво, искам да излезе магарето, но не излизава. Зъпросът стои в следующето:

Христос казва: "Аз съм жив".

Съвременната Христова църква може ли да каже тъй: "Кий е онзи, в Когото ние вярваме, и Той има ключовете на ада и съртта. А не да казват, че ние сме православни, евангелисти, католици, съботяни. Този Христос в Който вярвате жив ли е, живе ли вътре в вас? Имате ли тези откровения, които четете, как ги тълкувате?"

В Откровението се говори за зверове с по четири рога, за никакви. И ще седнат сега да изопачават в тълкуванията си, че тъй

било това, онъй било това. Това нищо не значи. Зверът си е звяр, рогата си е рога, тръбата си е тръба, светилникът си е светилник, звездата си е звезда. Какво ще ми тълкувате? Аз знам какво е. Този светилник турям на масата да ми свети. Това са седемте светлини, от които да просветнат умовете ни. Седемте звезди, това са думите пътеводни учения вътре, това са силите на човешкия дух, които го карат да разбира дълбоките тайни в природата. Що е тази тръба? – Това е неговото ухо. Ще започнат да говорят за тази тръба, каква била тръбата, с която ангел Михаил затръбил. Ухото е тръбата, Господ го е турил, за да разбереш външния звук дали е за бой или за мир, да разбереш това учение, което иде, дали е Криво или Право. Тази тръба е и човешката уста. По-голяма тръба е от тази – от човешката уста – има ли? Казва: "Този ангел засвири с тръбата". Това показва, че когато толкова хиляди хора се съединяват с един ум да заговорят, това много нещо ще донесе. Какво показва ангел Михаил? – Че ще дойде истинската тръба. Когато нашата уста ще започне да говори велико, разумно в света, тогава този ангел отгоре е проговорил. А тези пропоредници започват да говорят, че трите жаби, които излязли от морето, означават спиритизъма. Ами там не е писано, че това е спиритизъм. Спиритизъмът е от тебе.

Факт е, че жабите излязли от морето. Морето показва света. А Иоан казва: "Казва, че който приложи това пророчество ще вземе нещо. Е, приятели, вие, които прилагате на Иоана пророчеството, знаете ли какво ще стане с вас? – Ще бъдете наказани."

И тъй, тези жаби излязли из света, из морето. Не обвиняйте спиритизъма, че той разрушавал света. Питам ви: преди 45 год., когато нямаше спиритизъм, кой разрушаваше света? Спиритизъмът от 45 год. насам го разрушава, ами до тогава кой го развараща? В това тълкуване няма никаква логика. Дете това, което развара човешкия ум? Не е нито спиритизъма, нито православието, нито евангелистите, нито кои и да са други. Че кажете: "Християнството развръща света". От коя година е православието? – Няма 2000 години. Ами преди 2000 години кой го развръща? Не е значи християнството причината. Не може да се разсъждава с такова логика. Християнството и всички учения могат да станат проводници на такива лъжливи учения в процеса на развитието. Тази губерка може да послужи да насади микробите и да се заразиш.

Христос казва: "Приемете, че аз съм жив". Сега вие, които слушате не вярвате, че Христос е жив. Ако аз ви кажа, че Христос е тук между вас какво ще кажете? Вие ще кажете: "Олса, олса, Господин Дънов е". Христо е тук, но не като един физически елемент, а като духовен елемент, не като физическо същество, а като духовно същество. Този Христос, който е между нас е много по-реален, отколкото вие всички, крите сте тук. Всички, които ме слушате, имате известни чувства към мене, казвате: "Много добре", но след 5-10 години може да ме забравите. Вашите чувства са преходни. А Този Христос, за Когото ви говоря, не е било време в човешката евразия, да е

забравил някого. Това е Христос. Не съм констатирал факт, който да показва, че Христос е забравил някое живо същество, което се мъчи. Той не е забравил никого. Това е живият, великият Христос, Който днес се изявява на бялата раса. Всички проповедници, всички свещенници трябва да възприемат Неговото учение, иначе те ще носят своите грехове. Но да оставим това. Те ще ме извинят, аз не говоря за тях. Аз им направих една малка услуга, те ще бъдат 10° по-добри от по-рано. Аз отнех малко от тяхната отрова. За в бъдеще ще направя всяка една губерка, това говоря на мой език "аз ще направя", не ме разбирайте криво, на ваш език ще кажа: "Живият Христос ще направи всяка губерка, която троши, да изважда отровата на всички". Този Христос казва: "Ще извадя отровата от езиците на всички управляващи, на всички проповедници, майки, бashi, братя и сестри, и няма да се намери същество у което на върха на езика да остане отрова". Тъй говори живият Христос! Ще го направи и един ден, когато се срещнем след хиляди години, защото толкова години ще царува Христос, ще можем да се поздравим без отрова. Тогава можем да се целунем с свето целувание.

След хиляди години на всинца ще ви дам по една целувка.

Беседа, държана на 22 февруари, 1920 година.